

Intervju med Nedal Alsabbagh, intervjuperson nr 88

Projekt: Göteborg berättar

Bandningens längd: 00:52:16

Datum: 2019-02-14

Intervjuare: Rolf Sossna

Plats: Ungdomens hus 1200 kvadrat, Frölunda Torg

Tid: 15.00 – ca 16.00

Intervju med Nedal Alsabbagh

Bandningen börjar

Speaker 1 [00:00:02]: Okej då kör vi, säg något.

Speaker 2 [00:00:04]: Yes, hallå, hallå,

Speaker 1 [00:00:06]: Ja men då så, man behöver inte luta sig fram, det går in ändå. Det funkar alldeles utmärkt. Så då kör vi och det är alltså Rolf Sossna som intervjuar Nedal Alsabbagh.

Speaker 2 [00:00:19]: Alsabbagh [skrattar]

Speaker 1 [00:00:27]: Vi tar det sen

Speaker 2 [00:00:27]: Ja vi tar det sen.

Speaker 1 [00:00:28]: På fritidsgården 1200 kvadrat i Västra Frölunda och det är den 14 februari 2019. Okej.

Speaker 2 [00:00:38]: Yes.

Speaker 1 [00:00:39]: Så vi börjar alltid med det formella då, så vad heter du, hur uttalar man det.

Speaker 2 [00:00:43]: Jag heter Nedal Alsabbagh och jag brukar komma hit till 1200 kvadrat som en medlem.

Speaker 1 [00:00:48]: Okej. Som en ?

Speaker 2 [00:00:50]: Medlem.

Speaker 1 [00:00:50]: Medlem okej, okej.

Speaker 2 [00:00:51]: Ja, jag är medlem här så därför jag finns här.

Speaker 1 [00:00:55]: Hur gammal är du?

Speaker 2 [00:00:55]: Jag är 21 just nu.

Speaker 1 [00:00:58]: Du är 21. Och var bor du?

Speaker 2 [00:00:59]: Jag bor i Frölunda torg här och jag flyttade alltså i ett år sen, och ja.

Speaker 1 [00:01:10]: Vad för, vilken gata?

Speaker 2 [00:01:12]: Just nu jag bor i Mandolingatan.

Speaker 1 [00:01:14]: Mandolingatan? Okej, har du familj?

Speaker 2 [00:01:16]: Ah, jag har, jag bor med min familj som är min mamma, och mina syskon, och min mammas man. Men jag kommer från Syrien vill jag säga det och min pappa är fortfarande där i Syrien.

Speaker 1 [00:01:32]: Du är född i Syrien för det skulle jag fråga sen, var du föddes. Och när kom du hit?

Speaker 2 [00:01:36]: Jag kom hit tre år sen.

Speaker 1 [00:01:41]: Tre år sen, och varför just Göteborg?

Speaker 2 [00:01:43]: Faktiskt jag kom inte till Göteborg i början.

Speaker 1 [00:01:47]: Nehe.

Speaker 2 [00:01:47]: Nej, jag kom hit, jag kom till Halland,

Speaker 1 [00:01:51]: Till Halland.

Speaker 2 [00:01:51]: Till Hyltebruk heter det en plats, utanför Halmstad

Speaker 1 [00:01:56]: Jaha.

Speaker 2 [00:01:56]: Och jag gick där för att jag hade kompisar. Och det var den enda plats som jag hade kompisar i.

Speaker 1 [00:02:06]: Ja.

Speaker 2 [00:02:06]: Så därför gick jag dit för att det var mer kompisar där.

Speaker 1 [00:02:10]: Okej.

Speaker 2 [00:02:10]: Och när jag kom hit det var bara jag och min syster och min lillebror och min mammas man. Så och...

Speaker 1 [00:02:18]: Men ni kom allihopa till Hyltebruk i Halland då?

Speaker 2 [00:02:22]: Ja, nej, ja precis när jag var i Hyltebruk det var som jag sagt var bara jag, min syster och lillebror och min mammas man och sen min mamma kom hit då hon kom till Göteborg direkt.

Speaker 1 [00:02:32]: Aha.

Speaker 2 [00:02:32]: Alltså vi var i Egypten innan vi kom hit men jag kommer från Syrien, precis. Men vi var i Egypten.

Speaker 1 [00:02:38]: Ja.

Speaker 2 [00:02:38]: Vi bodde där tre år också.

Speaker 1 [00:02:39]: Ja.

Speaker 2 [00:02:39]: Så min mamma när hon kom från Egypten till Sverige hon kom till Göteborg direkt.

Speaker 1 [00:02:45]: Ja.

Speaker 2 [00:02:45]: Då tänkte vi om vi kan bo här.

Speaker 1 [00:02:48]: Ja.

Speaker 2 [00:02:48]: Men det finns ingen anledning. Det var bara så. Vi ville testa alltså ett nytt ställe.

Speaker 1 [00:02:54]: Du visste inget om Göteborg?

Speaker 2 [00:02:54]: Nej inte riktigt fast vi hörde förut att det är jättebra stad alltså.

Speaker 1 [00:03:00]: Ja.

Speaker 2 [00:03:00]: Och alla gillar det för att det finns bra jobb och det finns massa saker man kan göra här och sånt. Så därför tänkte vi om vi bor här så absolut det var bättre än Hyltebruk som jag bodde.

Speaker 1 [00:03:14]: Ja.

Speaker 2 [00:03:14]: För att Hyltebruk var lite utanför Halmstad.

Speaker 1 [00:03:16]: Jaja.

Speaker 2 [00:03:16]: Det var jättesvårt med transporten och sånt. Så ja, det fanns inget jobb.

Speaker 1 [00:03:22]: Nej, nej.

Speaker 2 [00:03:22]: Så därför tänkte vi om vi kan flytta oss hit.

Speaker 1 [00:03:26]: Jaha okej. Hur trivs du i Göteborg då?

Speaker 2 [00:03:29]: Jag trivs faktiskt.

Speaker 1 [00:03:30]: Ja.

Speaker 2 [00:03:30]: För att jag drömmer om att bli filmmaker.

Speaker 1 [00:03:34]: Okej.

Speaker 2 [00:03:34]: Och musikproducent.

Speaker 1 [00:03:35]: Ja.

Speaker 2 [00:03:36]: Och här i 1200 kvadrat som ligger i Göteborg Frölunda torg.

Speaker 1 [00:03:40]: Ja, ja.

Speaker 2 [00:03:40]: Jag hittat min dröm.

Speaker 1 [00:03:44]: Okej.

Speaker 2 [00:03:44]: Och det är en studio för ungdomar.

Speaker 1 [00:03:46]: Aha.

Speaker 2 [00:03:46]: Så jag var lite ung när jag kom hit. Det var i ett år. Alltså inte ung fast ung för den här platsen.

Speaker 1 [00:03:52]: Ja.

Speaker 2 [00:03:52]: Jag var 19 år gammal.

Speaker 1 [00:03:59]: Ja.

Speaker 2 [00:03:59]: Och då hittade jag min drömplats som finns studio som finns kameror man kan också filma och spela in musik och sånt.

Speaker 1 [00:04:09]: Aha.

Speaker 2 [00:04:09]: Så därför för mig Göteborg är bäst.

Speaker 1 [00:04:12]: Okej. Vad gör du nu, vad jobbar du med nu eller har du sysselsättning?

Speaker 2 [00:04:15]: Ja, just nu jag är som sagt filmmaker och jag lär mig mer och mer om sånt.

Speaker 1 [00:04:21]: Ja.

Speaker 2 [00:04:21]: Men jag har redan lärt mig mycket grejer med sådant. Jag har gjort många filmer också och videos. Så jag försöker utveckla mig mer och mer.

Speaker 1 [00:04:32]: Ja.

Speaker 2 [00:04:32]: Så jag kan bli så professionell i framtiden och kan jobba med sådana.

Speaker 1 [00:04:35]: Men hur är du liksom frilansare, har egen firma eller i något projekt eller skola eller?

Speaker 2 [00:04:43]: Ja det har jag med, med nästan alla linjer. Alltså jag går med skolan, ja by the way jag går på Angeredsgymnasiet skola.

Speaker 1 [00:04:51]: Du går på Angeredsgymnasiet.

Speaker 2 [00:04:51]: Precis. Jag läser svenska just nu, och det är alltså sista nivå som heter SAS tre. Och förlåt. Och ibland de ber mig om skolprojekt och det behöver att man filmar.

Speaker 1 [00:05:07]: Ja, precis.

Speaker 2 [00:05:07]: Då är det mitt jobb, du vet.

Speaker 1 [00:05:10]: Men Angered de hade, förut hade de ju teaterlinje och danslinje och sånt.

Speaker 2 [00:05:15]: Blueställe heter det.

Speaker 1 [00:05:17]: Nej, för jag tänkte där kan man ju också filma så.

Speaker 2 [00:05:20]: Ja, det finns ett teater som heter Blueställe som man kan.

Speaker 1 [00:05:23]: Blå Stället.

Speaker 2 [00:05:24]: Så man kan också gå där och läsa teater och sådana grejer. Men tyvärr jag kan inte göra det just nu för att du vet jag läser svenska.

Speaker 1 [00:05:36]: Ja.

Speaker 2 [00:05:36]: Och jag måste klara mig med språket först innan jag fortsätter med alla andra grejer du vet. Så just nu jag bara göra mina hobbies om man säger så.

Speaker 1 [00:05:46]: Okej, för att annars Göteborg och Västra Götalands regionen har ju satsat mycket på film nu. Film i Väst.

Speaker 2 [00:05:54]: Ja precis, jag också såg några som filmade i vägen, på gator och sånt, på Göteborg. Och jag tycker om att göra också en kortfilm på Göteborgs stads, att vad är Göteborg, ja och vad min Göteborg är till svenskar, du vet, jag tänker lite så.

Speaker 1 [00:06:14]: För vem? För din egen, eller något beställningsjobb eller?

Speaker 2 [00:06:18]: Det är min idé så det är mitt eget projekt. Men jag tänker göra det så att alla andra människor, inte bara svenska fast alla andra som inte är svenskar kan se vad eller vad är Göteborg.

Speaker 1 [00:06:33]: Ja.

Speaker 2 [00:06:33]: Ja men jag tycker det är bra idé också. [skratt]

Speaker 1 [00:06:34]: Vad häftigt, sen finns ju den här på Hisingen, vad heter det, Gothenburg studios.

Speaker 2 [00:06:42]: Alltså nej jag vet inte.

Speaker 1 [00:06:42]: Öh, också en film, de har stora film en stor filmstudio. Så det görs mycket film här. Det finns alla möjligheter.

Speaker 2 [00:06:52]: Jaså. Får också ibland jag hittar problem och det är att vi måste betala för att kunna göra film.

Speaker 1 [00:06:58]: Ja.

Speaker 2 [00:06:58]: Fast här i 1200 det är allting helt gratis.

Speaker 1 [00:07:03]: Okej.

Speaker 2 [00:07:03]: Och det är bästa för mig du vet. Jag kan inte betala, vi är lyckliga för de har massa kameror och grejer de är så dyra fast vi betalar ingenting. För att ja, jag fortfarande vet inte varför men det är bra, tycker jag.

Speaker 1 [00:07:18]: Men det är bra kvalité. Bra grejer.

Speaker 2 [00:07:21]: Så kan jag göra min dröm på gratis sätt.

Speaker 1 [00:07:24]: Ja, nämen jag tänker att det är proffsgrejer, att det är bra kameror och

Speaker 2 [00:07:29]: Precis, precis.

Speaker 1 [00:07:29]: Häftigt. Finns det klipp- och redigeringsutrustning också då?

Speaker 2 [00:07:33]: Ja det, det, vi har vi har massa programer också som vi använder för att göra klippning och ja redigera och så.

Speaker 1 [00:07:41]: Alltså det är ju bara och håll på.

Speaker 2 [00:07:43]: Ja, jag ska försöka kämpa på.

Speaker 1 [00:07:45]: Ja, ge dig inte utan bara liksom och våga misslyckas och så försök igen.

Speaker 2 [00:07:52]: Jag kommer aldrig ge upp.

Speaker 1 [00:07:52]: Nej, gör inte det. Gör inte det, alltså. Förr eller senare så lyckas det.

Speaker 2 [00:07:58]: Hoppas.

Speaker 1 [00:07:58]: Och det finns många vägar det

Speaker 2 [00:08:00]: Hoppas, det är min största dröm att bli filmmaker och skådespelare i Hollywood. [skratt]

Speaker 1 [00:08:08]: Ja, vad bra.

Speaker 2 [00:08:10]: Kanske lite impossible, lite svårt, men man måste alltid drömma på någonting.

Speaker 1 [00:08:15]: Ja, det är bra, det är bra. Jo men det är så det finns ett svenskt ordspråk som heter, att sikta på stjärnorna så når man grästopparna.

Speaker 2 [00:08:27]: Hm, wow spännande. Visst ska jag det.

Speaker 1 [00:08:29]: För siktar du på grästopparna då når du inte över marken.

Speaker 2 [00:08:34]: Ja just det. [skratt]

Speaker 1 [00:08:34]: Det kanske inte blir liksom så högt men det blir ändå mer.

Speaker 2 [00:08:37]: Precis.

Speaker 1 [00:08:39]: Så det är bra att ha den.

Speaker 2 [00:08:41]: Det gör jag. Nice.

Speaker 1 [00:08:42]: Okej, okej. Jaha, så du går i skolan i Angered, hur, då åker du dit varje dag då?

Speaker 2 [00:08:48]: Oj, det tar en timme, det är

Speaker 1 [00:08:50]: En timme.

Speaker 2 [00:08:50]: Ja det är lite svårt och det tar en timme. Och som jag sagt jag bor här i Frölunda torg och det tar en timme till Angeredsgymnasiet.

Speaker 1 [00:09:06]: Är det med spårvagn då eller?

Speaker 2 [00:09:08]: Ja, jag tar spårvagnen det är enda sättet, annars det tar mer än en timme.

Speaker 1 [00:09:11]: Ja ja ja.

Speaker 2 [00:09:11]: Så jag tar åttan,

Speaker 1 [00:09:14]: Ja, går den hela vägen då?

Speaker 2 [00:09:14]: Precis, så hela vägen till sista hållplats.

Speaker 1 [00:09:18]: Men du hinner med och tänka och göra saker, göra grejer på vägen då?

Speaker 2 [00:09:22]: Ja sova. [skratt] Det är bara det jag kan göra. Jag lyssnar på musik och allt men en timme det är mycket.

Speaker 1 [00:09:32]: Ja, jo det är ju det. Jag intervjuade en kille i från Hovås, hans tjej bodde i Gerrebacka.

Speaker 2 [00:09:39]: Ja.

Speaker 1 [00:09:39]: Och det är liksom varsin ända utav bussen, ändhållplatserna då. Men det gick hela vägen. Och han sa, det tar en timme.

Speaker 2 [00:09:46]: Oj, oj, oj. Jag känner en tjej i min skola, i min klass också hon bor utanför Göteborg.

Speaker 1 [00:09:52]: Jaha.

Speaker 2 [00:09:52]: Inte Götet fast utanför Göteborg och hon kommer till Angeredsgymnasium och det tar nästan två timmar då kan du tänka att oh my God åka två timmar så två timmar gå, två timmar tillbaka, fyra timmar.

Speaker 1 [00:10:01]: Fyra timmar.

Speaker 2 [00:10:02]: Oj, det är mycket.

Speaker 1 [00:10:04]: Är det, kommer det folk från många olika håll till där du går på Angeredsgymnasiet?

Speaker 2 [00:10:08]: Förlåt

Speaker 1 [00:10:09]: Kommer det människor från olika håll?

Speaker 2 [00:10:11]: Ja det är, vi har olika, vi har från Amerika till exempel, från Kanada och massa från mitt land också du vet ja vi har massa, inte bara från mitt land fast de är araber i min skola och vi har massa från Syrien och så i min klass också.

Speaker 1 [00:10:28]: Men är det också att människor bor i olika ändar av slutet om stan av Göteborg?

Speaker 2 [00:10:31]: Ja, de bor, alltså massa av dem bor här i Göteborg. Mesta av dem bor här i Göteborg också. Och jag känner, jag känner många som bor nära till här Frölunda torg också så jag brukar ibland träffa och gå och du vet som kompisar.

Speaker 1 [00:10:50]: Ah, okej. Hur, en utav de frågorna som jag har är, hur rör du dig i Göteborg, vilka områden är du, du är här helt uppenbart och så är du i Angered. Finns det andra ställen som du?

Speaker 2 [00:11:04]: Ah, jo jag går jag har gått på hela Göteborg. Just nu jag jobbar med äldreboende också som timvikarie.

Speaker 1 [00:11:12]: Aha.

Speaker 2 [00:11:12]: Så det är ligger, jag glömde vad det heter, jag tar också spårvagn åttan eller ettan till Redd...

Speaker 1 [00:11:21]: Redbergsplatsen

Speaker 2 [00:11:23]: Redbergsplatsen och sen jag tar bussen 62an till äldreboende. Så jag har varit och jag har varit förut också med jag har jobbat förut med äldreboende som ligger i Hisingen det ligger på Bäckebo äldreboende. Så jag har varit till Hisingen och min syster hon bodde i vad heter det, Partille.

Speaker 1 [00:11:40]: Partille.

Speaker 2 [00:11:40]: Precis.

Speaker 1 [00:11:42]: Det ligger utanför Göteborg.

Speaker 2 [00:11:42]: Ja jag varit i Partille, Hisingen och Angered för min skola är där och just nu jag bor i Frölunda och innan jag kom till Frölunda torg jag bott i Masthuggstorget.

Speaker 1 [00:11:54]: På Masthuggstorget, jaha.

Speaker 2 [00:11:55]: Så jag var i Masthuggstorget och Järntorget och i stan, centralstation och så nästan hela Göteborg alltså.

Speaker 1 [00:12:02]: Ja, finns det ställen som du tycker bättre om, eller favoritställen?

Speaker 2 [00:12:06]: Eh, det beror på vad du menar, alltså du menar vilka ställen som jag ser massa folk, eller vilka ställen har bra natur, eller vad menar du?

Speaker 1 [00:12:17]: Ja, vad du tycker.

Speaker 2 [00:12:19]: Jag tycker det finns, du vet vad heter det Masthuggskyrkan där har bäst view. Jag kan se hela Göteborg där när jag går upp oh my God jag ser hela Göteborg.

Speaker 1 [00:12:31]: Ja där är fint.

Speaker 2 [00:12:31]: Så där är bäst om jag vill sitta med mig själv eller med min tjej till exempel. Fast jag har ingen tjej. [skrattar]

Speaker 1 [00:12:38]: Nej. Man ser Vinga därifrån va?

Speaker 2 [00:12:40]: Vad sa?

Speaker 1 [00:12:43]: Man ser Vinga.

Speaker 2 [00:12:44]: Ja det man ser så precis. Det stämmer. Och jag tycker om gå till Brunnsparken för att träffa människor för du vet där Femman och Nordstan så massa folk där. Och som jag sagt, jag är också sångare, så ibland jag går till Brunnsparken och jag sjunger på gatan.

Speaker 1 [00:13:01]: Själv eller ihop med någon?

Speaker 2 [00:13:01]: Ja, det är blandat, ibland jag går själv, ibland jag går med min kompis och så.

Speaker 1 [00:13:07]: Spelar ni också då eller?

Speaker 2 [00:13:08]: Ja, jag spelar gitarr också, jag spelar gitarr och sjunger. Jag gör allt med media.

Speaker 1 [00:13:13]: Ja, verkligen.

Speaker 2 [00:13:14]: Ja.

Speaker 1 [00:13:15]: Hur är det då?

Speaker 2 [00:13:15]: Jo, jag har spelat gitarr i jag kom till Sverige faktiskt så man kan säga

tre år och jag utvecklas mer så jag spelar varje dag och försöker och bli bättre och bättre. Ja som vi sagt ibland jag kommer med min kompis, eller mina kompisar till stan och där spela sjunga också.

Speaker 1 [00:13:37]: Hur är det att spela på stan?

Speaker 2 [00:13:39]: Ja, det är jätteroligt, när du tittar på folk när de tittar på dig och de hejar dig och så du känner jättebra känsla alltså och du känner någonting du vet, någonting varmt att alltså wow alla tycker om dig och bland de sjunger med dig.

Speaker 1 [00:13:57]: Okej.

Speaker 2 [00:13:57]: Så det är jätteroligt också att göra så.

Speaker 1 [00:14:00]: Ja jag är ju från början, för länge sen, gammal skådespelare så jag har spelat gatuteater.

Speaker 2 [00:14:05]: Aha. Nice, så du förstår mig.

Speaker 1 [00:14:07]: Ja precis och jag vet att jag sa så här, och säger fortfarande det är borde, om man går på scenskolan det borde vara obligatoriskt att även spela gatuteater.

Speaker 2 [00:14:18]: Oj.

Speaker 1 [00:14:18]: För där möter du alla människor, folk som inte hade tänkt att gå på teater utan de går förbi så, "Vad är detta för någonting?" Så väldigt lärorikt.

Speaker 2 [00:14:27]: Jag vill också säga att varje måndag jag har en teaterkurs här i 1200 kvadrat.

Speaker 1 [00:14:32]: Som du leder eller som du är med?

Speaker 2 [00:14:34]: Nej, jag är jag lär mig hur man

Speaker 1 [00:14:37]: som skådespelare

Speaker 2 [00:14:37]: Precis, hur man blir skådespelare. Jag har en ledare som lär oss. Jag är med en grupp och jag vill säga att nästa, inte nästa fast om två månader kommer jag spela en föreställning på vad heter det, Frölunda kulturhus. Stora salen, så vi kommer uppträda där.

Speaker 1 [00:15:00]: Vad är det för något?

Speaker 2 [00:15:00]: Vi kommer, ja, det är lite surprise. Man, jag vet inte om jag kan säga vad är det eller. Jag är inte säker men det kommer vi spela föreställningen om två månader.

Speaker 1 [00:15:14]: Ja.

Speaker 2 [00:15:14]: Om du kommer då det blir lite bättre som surprise.

Speaker 1 [00:15:18]: [skratt] Jag tänkte liksom en pjäs eller är det något ni har gjort själva, eller är det musik eller är det dans, eller är det?

Speaker 2 [00:15:24]: Nej, det är kulturhus,

Speaker 1 [00:15:28]: Ja

Speaker 2 [00:15:28]: Det är inte jag, det är inte mitt eget projekt, nej fast jag bara följer.

Speaker 1 [00:15:32]: Jag vet inte, de har ju teaterprojekt på Frölunda kulturhus de hade någonting som de bara spelade en gång det är något annat.

Speaker 2 [00:15:42]: Stranger Things

Speaker 1 [00:15:42]: Nej, vad hette hon, Amanda

Speaker 2 [00:15:46]: Det finns Saga

Speaker 1 [00:15:48]: Saga, precis. Är det Saga?

Speaker 2 [00:15:50]: Saga och Hanna.

Speaker 1 [00:15:52]: Ja.

Speaker 2 [00:15:52]: Det är dem jag spelat med dem på detta projekt, Stranger Things.

Speaker 1 [00:15:56]: De spelar bara en gång ja.

Speaker 2 [00:15:57]: Ja då var jag med också.

Speaker 1 [00:15:59]: Aha.

Speaker 2 [00:15:59]: Så det var Stranger Things och jag har filmen i min mobil också, min kompis filmat hela spelet. Ja, och som sagt det var Stranger Things, vet du vad det är, det är amerikansk serie.

Speaker 1 [00:16:10]: Ja, jag känner folk som jobbar på Frölunda kulturhus så han berättade om det projektet och sen ska jag inte säga att jag känner men jag har träffat Saga.

Speaker 2 [00:16:20]: Och jag har Malin som är min ledare, om du känner henne?

Speaker 1 [00:16:23]: Nej.

Speaker 2 [00:16:23]: Ja, hon är också en kompis ja, till Saga. Så det är så som sagt vi

kommer också uppträda om två månader.

Speaker 1 [00:16:32]: För det är ju lite häftigt i och med att det spelas bara en gång.

Speaker 2 [00:16:36]: Ja, det var en gång jag var med. Det var jätteroligt.

Speaker 1 [00:16:39]: Det är speciell process då och så gör man det en gång, och ganska kort.

Speaker 2 [00:16:42]: Det var bara en vecka, det var en vecka, oh my God, det var en vecka vi har samlat varje dag. [skratt]

Speaker 1 [00:16:50]: Ja.

Speaker 2 [00:16:50]: Mer än sex eller fem timmar varje dag. Och så vi kunna spela det professionellt så men det var jätteroligt.

Speaker 1 [00:16:59]: Gick det bra?

Speaker 2 [00:16:59]: Det gick, oh my God, det gick jättebra. Jo ja, det gick jättebra och vi har filmat och alla var så glada så och vi har, vi bad dem om spela det igen fast med andra season. Så vi vill göra det men andra season för att serien har två season.

Speaker 1 [00:17:19]: Ja, jag vet inte exakt vad det är. Han försökte förklara men jag har inte sett det är en tv-serie vad?

Speaker 2 [00:17:24]: Ja det är amerikansk, ja men det är så.

Speaker 1 [00:17:30]: Okej, vad häftigt. Nej för jag träffade Saga de hade ju ett projekt som hette Röst. Hon och en annan tjej som jag såg de gjorde det var jättefint, jättehäftigt.

Speaker 2 [00:17:47]: De är jättebra och duktiga.

Speaker 1 [00:17:50]: De gör musik också?

Speaker 2 [00:17:51]: Ja det gör de. Saga kan spela piano och sjunga också, hon har jättebra röst.

Speaker 1 [00:17:58]: Ja, vad härligt. Hm, okej så att du gillade Masthuggskyrkan och så Brunnsparken, finns det andra ställen som du?

Speaker 2 [00:18:09]: Okej, Angered, bakom min skola, där finns en plats som heaven, som paradise.

Speaker 1 [00:18:16]: Okej.

Speaker 2 [00:18:16]: Där är jättekul plats.

Speaker 1 [00:18:19]: Är det Lärjeån eller?

Speaker 2 [00:18:20]: Jag vet inte alltså, om du vet Angereds gymnasium så i baksida finns en plats som är bara natur, bara natur.

Speaker 1 [00:18:28]: Ah.

Speaker 2 [00:18:28]: Där och jag önskar bor där. Det är jättefint ställe det där.

Speaker 1 [00:18:34]: För jag vet att vid Angered om man tänker där gymnasiet ligger, och så går du, vet du var Lärjedalens trädgårdar ligger?

Speaker 2 [00:18:47]: Nej.

Speaker 1 [00:18:47]: Alltså, Lärjeån går, det måste bli söder ut alltså mot stan. Om du är på gymnasiet så går du rakt mot stan genom skogen så kommer du till en å.

Speaker 2 [00:19:02]: En å? Nej.

Speaker 1 [00:19:02]: Och det är så fint.

Speaker 2 [00:19:04]: Jag har aldrig varit där, jag ska gå där.

Speaker 1 [00:19:05]: Du måste kolla upp det för där Lärjeån heter den här.

Speaker 2 [00:19:09]: Jag tar namnet.

Speaker 1 [00:19:11]: Lärjeån och så är det vad heter det dalgången runt ikring jättefin. Så finns det något som heter Lärjedalens trädgårdar och det är något sånt här, arbetslöshets rehabiliterings projekt, där människor jobbar. Det är odling och café och lite såna verksamheter är att komma igen och komma tillbaka. Det har varit öppet och det har varit stängt och det finns lite växthus och så. Men jag har inte vart där så mycket så det vet jag inte men just Lärjeån att gå utmed den är så vackert.

Speaker 2 [00:19:39]: Ja.

Speaker 1 [00:19:39]: Det är så fint så det måste du gå.

Speaker 2 [00:19:40]: Ja, jag måste gå där.

Speaker 1 [00:19:40]: Speciellt när det blir vår.

Speaker 2 [00:19:42]: Jaså? Ja det kommer snart vår.

Speaker 1 [00:19:42]: Och vitsipporna och alltihopa.

Speaker 2 [00:19:46]: Det kommer snart då jag ska dit jag måste, jag gillar alltså natur, jag

älskar.

Speaker 1 [00:19:52]: Vad tänker du om havet då?

Speaker 2 [00:19:55]: Ja havet, ja det är jättefint plats speciellt i Saltho.. vad heter det?

Speaker 1 [00:20:00]: Saltholmen.

Speaker 2 [00:20:00]: Precis där oh my God. Jag varit där en gång med min familj och det var jätte jättefint ställe. Man ser fåglarna och man ser havet. Och det var jättefint ställe. Jag varit på Askim också.

Speaker 1 [00:20:15]: Ja just det, det är ju nära.

Speaker 2 [00:20:15]: Ja ja precis, men Saltholmen var ganska bättre. Finare du vet.

Speaker 1 [00:20:23]: Saltholmen är väl lite mer öppnare liksom.

Speaker 2 [00:20:25]: Precis, precis. Och det finns öar där också man kan ta båt dit också.

Speaker 1 [00:20:32]: Ja.

Speaker 2 [00:20:32]: Jag har massa kompisar som bor där.

Speaker 1 [00:20:35]: I skärgården?

Speaker 2 [00:20:35]: I ja precis där, och de kommer med också på kursen på teaterkursen. De kommer från där till kursen och så.

Speaker 1 [00:20:44]: Ja det är ju fint. Bara ta färjan ut det är fint.

Speaker 2 [00:20:47]: Jag vill alltså ta båten någon dag och gå dit till andra öar och sånt.

Speaker 1 [00:20:54]: Finns det ställen som du inte gillar i Göteborg?

Speaker 2 [00:20:57]: Som jag inte gillar i Göteborg?

Speaker 1 [00:21:02]: Platser som du inte tycker om?

Speaker 2 [00:21:02]: Ah, ja det finns en plats ja, det finns en plats men jag har aldrig varit där. Fast jag hörde om det att det är lite farligt.

Speaker 1 [00:21:12]: Okej.

Speaker 2 [00:21:12]: Som är Biskopsgården.

Speaker 1 [00:21:15]: Biskopsgården. Ja just det.

Speaker 2 [00:21:16]: Men jag är inte säker, jag har aldrig varit där.

Speaker 1 [00:21:18]: Aldrig varit där.

Speaker 2 [00:21:18]: Men jag alltid hör att gå inte dit, gå inte till Biskopsgården. Så, men jag vet inte.

Speaker 1 [00:21:25]: Vad har du hört då, är det att de skjuter folk så?

Speaker 2 [00:21:29]: Ja, jag har en kompis som bor där

Speaker 1 [00:21:32]: Jaha.

Speaker 2 [00:21:32]: Och jag sa till honom att jag vill komma och besöka dig. Han sa, "Kom inte bla bla bla."

Speaker 1 [00:21:35]: Okej.

Speaker 2 [00:21:35]: Du vet sådana grejer. Men jag vet inte, jag hoppas att allting blir bättre.

Speaker 1 [00:21:40]: Alltså där finns ju de här två gäng som slåss med varandra och de skjuter och dom...

Speaker 2 [00:21:47]: Så därför kanske.

Speaker 1 [00:21:47]: Så jag vet att det var ett attentat på Vår krog för några år sen, där de rusade in och sköt ner massa människor på en restaurang.

Speaker 2 [00:21:55]: Nej.

Speaker 1 [00:21:55]: Så det är lite jag pratar med folk där och en del säger att det är tufft, och andra säger att de märker inte så mycket av det. Det är olika. Men här i Frölunda och Tynnered händer det ju också att det är oroligt.

Speaker 2 [00:22:09]: Ja, det var om du kommer ihåg att det var massa bilar vart bombat. Jag var här och jag såg.

Speaker 1 [00:22:16]: Du såg det.

Speaker 2 [00:22:16]: Och det var jag som ringde polisen också så jag ringde dem de kom direkt, fast men det var lite problem precis. Men jag tror inte bara här, inte bara Sverige fast hela världen. Och du vet mitt land

Speaker 1 [00:22:32]: Absolut.

Speaker 2 [00:22:32]: också jag kommer från krig. Det betyder att jag kommer ifrån farligaste plats.

Speaker 1 [00:22:40]: Var någonstans, var är du född i Syrien?

Speaker 2 [00:22:41]: Jag är född i Damaskus.

Speaker 1 [00:22:44]: I Damaskus.

Speaker 2 [00:22:45]: Men i början det var jättefarligt.

Speaker 1 [00:22:45]: Ja.

Speaker 2 [00:22:45]: Men jag tror nog att det blir lite bättre.

Speaker 1 [00:22:49]: Men och då var det, var det krig inne i stan också när det gäller bomber och krypskyttar och?

Speaker 2 [00:22:56]: Oj, det var jättekrig, det var alltså bomber, du du blir rädd att bomb kommer till din toa i ditt hem. Du vet för vad som helst du går du är rädd att bomb kommer till dig och det blir bom och sen du bara dör.

Speaker 1 [00:23:14]: Hur länge bodde du där?

Speaker 2 [00:23:17]: I vart?

Speaker 1 [00:23:17]: I Damaskus.

Speaker 2 [00:23:19]: Jag bodde 15 år.

Speaker 1 [00:23:22]: 15 år? Så hela din liksom barndom så var det krig?

Speaker 2 [00:23:25]: Ja jag född där jag blev 15 sen reste jag till Egypten efter det blir seriöst farligt.

Speaker 1 [00:23:33]: Ja.

Speaker 2 [00:23:33]: Då reste jag till Egypten jag bodde där 13, förlåt, tre år och då reste jag efter jag fick gymnasiet betyg och bla bla bla så där. Då reste jag till Sverige.

Speaker 1 [00:23:45]: Varför åkte du ?

Speaker 2 [00:23:46]: Jag reste till Turkiet och sen från Turkiet, du vet den där vägen.

Speaker 1 [00:23:50]: Varför?

Speaker 2 [00:23:51]: Varför? För att det var inte så bra, att man bor där i Egypten för det är

inte bra jobb, man får inte bra betalt och det är också farligt men på annat sätt. I mitt land är farligt om du kommer dö till exempel från bomb och så.

Speaker 1 [00:24:12]: Ja.

Speaker 2 [00:24:12]: Men Egypten du kanske kommer dö för att du har inga pengar. Du vet vad jag menar.

Speaker 1 [00:24:16]: Ja.

Speaker 2 [00:24:16]: Så det är också farligt på annat sätt. Då måste man göra någonting. Då reste jag till Turkiet, från Turkiet till Grekland, till Makedonien, till Serbien, till Hungary, eller vad heter det på svenska?

Speaker 1 [00:24:33]: Ungern.

Speaker 2 [00:24:34]: Sen reste vi till Österrike.

Speaker 1 [00:24:35]: Österrike.

Speaker 2 [00:24:35]: Sen till Tyskland och sen till Sverige.

Speaker 1 [00:24:40]: Okej.

Speaker 2 [00:24:40]: Så jag var på södra Europa.

Speaker 1 [00:24:44]: Hur lång tid tog det?

Speaker 2 [00:24:44]: En månad.

Speaker 1 [00:24:46]: Att ta sig igenom.

Speaker 2 [00:24:48]: Ja.

Speaker 1 [00:24:48]: Hur reste du då?

Speaker 2 [00:24:49]: Jag reste men det var enklast denna vägen förr, nu kallas den för Death road, för det var på riktigt Death road. Det är jag kallar den för.

Speaker 1 [00:25:00]: Ja.

Speaker 2 [00:25:00]: Det var Death road, alltså du vet massa folk har dött. Massa folk har dött i havet, när de försökte gå från Turkiet till Grekland. Men I was lucky.

Speaker 1 [00:25:15]: Kom du från Turkiet till Grekland.

Speaker 2 [00:25:17]: Det är samma.

Speaker 1 [00:25:18]: Med liten gummibåt.

Speaker 2 [00:25:19]: Ja, det är samma väg. Så det var jätte farligt, vi skulle dö också. Det är stoppat i mitten i havet maskinen av båten stoppat, den funkade inte när vi bara bli i mitten av havet då fungerade den inte. Då trodde vi ok, vi kommer dö. Så denna känslan kommer aldrig glömma. Att "Alright så nu ska vi dö."

Speaker 1 [00:25:48]: Vad hände då eller hur fixade?

Speaker 2 [00:25:50]: Alright så efter vi, efter det hände att maskinen funkade inte längre då blir jätterädda och vi hade kvinnor som bara shout "Ahh!".

Speaker 1 [00:26:03]: För du hade med dina syskon och din mamma också?

Speaker 2 [00:26:05]: Nej, inte mamma. Bara min syster och lillebror och mammas man. Och men vi försökte behålla, vi försökte ta, tog det lugnt.

Speaker 1 [00:26:16]: Behålla lugnet.

Speaker 2 [00:26:16]: Precis, försöka va lugn, lugna och vi försökte också öppna mobiler fast det är förbjuden att öppna mobilen annars de kommer och du vet turkisk, vad heter det, ja marin. De kommer och tar dig till Turkiet igen. Och allt ska bara som vi gjort, ingenting. Du vet så därför vi skulle inte använda mobiler. Men när det hände att maskinen stoppat och funkade inte då måste vi ringa någon annars vi kommer dö. Men vi försökte ringa Greklands polis eller någonting. Men de har blockerat oss. Du vet så vi kan inte ringa dem längre. Vi använder mobil, så vi är där nästan fyra, fem mobiler, så de kunde komma till oss efter sex timmar i havet.

Speaker 1 [00:27:07]: Så de kom och hämta, de räddade er?

Speaker 2 [00:27:09]: Precis, de kom till oss, efter, men det var sex timmar i havet det var sex timmar som i helvetet. Det var jättedårliga. Man aldrig kan glömma. Men för mig det var så roligt, det är ganska konstigt att säga men det var roligt att du vet för mig du vet jag riskerar.

Speaker 1 [00:27:28]: Ja, ett äventyr också.

Speaker 2 [00:27:29]: Ja precis, jag älskar äventyrer och sånt och så jag vill göra det fast.

Speaker 1 [00:27:33]: Var det höga vågor eller var det lugnt?

Speaker 2 [00:27:35]: Ja, det var inte lugnt inte så vad heter

Speaker 1 [00:27:41]: Inte så mycket vågor.

Speaker 2 [00:27:41]: Precis inte så mycket vågor och inte så mycket lugnt så det var i

mitten.

Speaker 1 [00:27:43]: Vad var det för båt, var den stor eller liten?

Speaker 2 [00:27:46]: Det var en båt som kan ta bara, vad heter det, bara 35 personer max 35 personer.

Speaker 1 [00:27:53]: Hur många var ni?

Speaker 2 [00:27:53]: Vi var 75.

Speaker 1 [00:27:55]: Oh herregud, dubbelt så mycket.

Speaker 2 [00:27:57]: Dubbelt så mycket. Så.

Speaker 1 [00:27:59]: Var det sådan öppen båt eller?

Speaker 2 [00:28:01]: Ja den var öppen och det skulle ta bara 35 men vi var som sagt 75. Då efter jag gick, eller jag bli i Grekland då kände jag som jag fick ett annat liv du vet.

Speaker 1 [00:28:19]: Jag förstår.

Speaker 2 [00:28:19]: Att man sprang ut från död till vad heter det till alltså man känner, du vet vad jag menar, du fick ett annat liv.

Speaker 1 [00:28:31]: Ett nytt liv.

Speaker 2 [00:28:32]: Ja, men då lovade jag själv att jag ska göra någonting för att hjälpa alla människor som ska komma i framtiden, på denna vägen. Jag behöver först uppnå min mål som är att gå till Sverige. Varför Sverige? För att Sverige är ett bäst land med att man kan få bra jobb, bra betalt och bra studera och du vet allt. Man studerar här gratis, alltså vad vill du bättre? Du vet så vi har tur att komma hit. Så därför jag vill också ge Sverige någonting tillbaka. Inte bara att ta från Sverige, utan jag vill göra någonting för Sverige. Som Sverige gjort för oss. Du vet jag känner att jag har, vad heter det, som I owe to Sweden.

Speaker 1 [00:29:25]: Du är skyldig. [skratt]

Speaker 2 [00:29:28]: Ja.

Speaker 1 [00:29:29]: Vad tänker du göra då? Eller hur tänker du betala tillbaka ?

Speaker 2 [00:29:30]: Jag tänkte göra, nej inte på detta sätt, men jag tänkte använda min dröm med vad gör Sverige bättre.

Speaker 1 [00:29:43]: Ah okej.

Speaker 2 [00:29:43]: Min dröm du vet att bli filmmaker och så, så det finns absolut använda

sina drömmen för att göra Sverige bättre.

Speaker 1 [00:29:53]: Absolut.

Speaker 2 [00:29:53]: Det betyder inte att "Okej, jag ska bara ge pengar till Sverige"

Speaker 1 [00:29:58]: Nej, nej.

Speaker 2 [00:29:58]: För pengar är inte allt.

Speaker 1 [00:30:00]: Det finns så mycket.

Speaker 2 [00:30:00]: Precis så mycket som jag kan ge till Sverige. Som just nu jag försöker hjälpa de gamla människor jag jobbar på äldreboende. Och det är ett sätt av massa sätt. Ja.

Speaker 1 [00:30:11]: Men du hur när du åkte igenom Europa. Hur tog du dig då, åkte ni tåg, eller liftade eller lastbil?

Speaker 2 [00:30:20]: Det var blandat.

Speaker 1 [00:30:21]: Det var blandat.

Speaker 2 [00:30:21]: Så ibland tog vi bussar. Ibland tog vi tågen, och ibland en gång jag kom ihåg det, vi tog en taxi för att vi måste. Du vet vi hade inte mycket pengar också. Om vi ska ta bara taxi då blir det.

Speaker 1 [00:30:38]: Nej, det går inte.

Speaker 2 [00:30:38]: Pengarna ska bara puh.

Speaker 1 [00:30:41]: Men det var inga problem vid gränserna och så då?

Speaker 2 [00:30:42]: Vad menar du?

Speaker 1 [00:30:44]: Att komma in i olika länder?

Speaker 2 [00:30:44]: Hm, alltså det var problem, i Grekland, de har handlat oss så dåligt.

Speaker 1 [00:30:53]: Ja okej.

Speaker 2 [00:30:53]: Du vet att när man säger till någon annan, ni djör ni måste sitta, du vet djör. De kallade oss för djör.

Speaker 1 [00:31:02]: Gör?

Speaker 2 [00:31:02]: Eller juur eller vad det kallas animals.

Speaker 1 [00:31:04]: Djur.

Speaker 2 [00:31:04]: Djur [skratt], förlåt. Ja men de kallade oss för djur och det är så respekt att man respekterar inte när man kallar en annan för djur.

Speaker 1 [00:31:16]: Jaha. Hamnade ni i något slags läger eller någonting först då eller var var ni?

Speaker 2 [00:31:23]: Ja bra fråga, vi var i en ö som heter Mytilini och

Speaker 1 [00:31:30]: Som hette?

Speaker 2 [00:31:30]: Mytilini. Precis och där om du har inte ett papper som hetar karta alright, så detta papper kan inte hyra en plats för att sova i. Du kan inte köpa någonting så du ska bara, vänta på on the beach eller vad heter det. Du ska vänta där och solen var nästan 50 så vi var svarta här i armen och så så du ska vänta tills du får detta karta och som lödde att hyra eller hyra platser och sånt. Du vet.

Speaker 1 [00:32:08]: Var det någon slags visum eller uppehållstillstånd?

Speaker 2 [00:32:11]: Det var inte visum, det var ett papper som säger att "Okej ni flyttandes har möjligheter att hyra hotel eller någonting."

Speaker 1 [00:32:22]: Vad hette det sa du.

Speaker 2 [00:32:22]: Det hette karta.

Speaker 1 [00:32:23]: Karta?

Speaker 2 [00:32:23]: Karta och det betyder ett papper från.

Speaker 1 [00:32:27]: Alltså carta med c?

Speaker 2 [00:32:30]: Jag vet inte exakt hur man kallar det för för det är också grek ord.

Speaker 1 [00:32:35]: Ja ett grekiskt ord.

Speaker 2 [00:32:36]: Ja, precis så just det vi vänta.

Speaker 1 [00:32:40]: Hur kom ni därifrån då?

Speaker 2 [00:32:42]: Vad sa du?

Speaker 1 [00:32:42]: Hur kom ni därifrån?

Speaker 2 [00:32:44]: Precis, så vi väntade jag ska säga vi väntade tre veckor.

Speaker 1 [00:32:48]: Ja.

Speaker 2 [00:32:48]: För att kunna få det. Och det var 10 000 personer där som väntade. Och vi var lite, vi var också lucky för det fanns en person som hjälpte oss och han var i fram. Du vet i kön. Och det finns en kö som typ 1000 personer, oh my God, de väntar tre månader. Men det fanns en person som hjälpte oss som sagt och jag då efter tre veckor då kunde vi ta denna carta då kan vi boka biljett från stora båt från Mytilini till Athens.

Speaker 1 [00:33:24]: Ja okej.

Speaker 2 [00:33:24]: Precis då annars du kan aldrig göra det om du har inte carta, så därför alla vill ha carta för att kunna fortsätta sina vägar du vet. Annars man ska stanna hela livet där.

Speaker 1 [00:33:39]: Och sen när du kom till Sverige, hur var det då, för det måste ju ändå vart skönt att komma fram naturligtvis men det måste varit väldigt annorlunda än Egypten och Syrien?

Speaker 2 [00:33:46]: Ja det är klart det var så. Det var lite jobbigt i början faktiskt. Du vet när du har en kultur och ett språk och allting i ditt land och då kommer hit och allting är lite annorlunda. Du vet, annan kultur, annat språk och jag lite annorlunda. Då var lite jobbigt och jag vill säga att vi gick in till Malmö när vi kom från Tyskland till Malmö sen vi har twik twik. Vad heter det?

Speaker 1 [00:34:18]: Fingeravtryck.

Speaker 2 [00:34:18]: Ja vi hade den också och direkt vi gick till Hyltebruk, Halmstad, från Malmö, det tar några timmar men för att vi har kompisar där. Det måste finnas någon som hjälper oss också. Alright då för att vi har inte mamma med oss då socialen sagt att vi måste flytta oss, jag och min lillebror för vi var ungdomar så vi måste flytta oss till en svensk familj. Som tar hand om oss men vi, vi sa det "Det är ingen fara så vi kan göra det." Och vi gjorde det, så vi flyttade oss till en svensk familj. Vi bodde med dem sju månader.

Speaker 1 [00:35:06]: Jaha.

Speaker 2 [00:35:06]: Och de var alltså inte, de var lite hårda.

Speaker 1 [00:35:11]: Hårda?

Speaker 2 [00:35:11]: Ja precis de var lite hårda med oss, så jag var inte glad inte min bror heller. Så vi kontaktade socialen för att flytta oss till annan familj.

Speaker 1 [00:35:24]: Ja.

Speaker 2 [00:35:25]: Och de sa okej. Vi kan flytta er till annan familj. Då flyttade jag och min lillebror till en annan familj. Och de var inte svensk men de var bra. De handlade oss bra sätt du vet. De var från Kosovo.

Speaker 1 [00:35:42]: Jaha, från Kosovo.

Speaker 2 [00:35:42]: Ja, till exempel om det är en svensk familj och jag är muslim och den svensk familj när vi bodde med dem så ibland de bara äter griskött och de vet att vi kan inte äta griskött. Alltså du måste respektera min religion som jag respekterar dig som person så måste de också respektera mig tillbaka men de sa "Okej, om ni vill inte äta griskött då ni kan ät inte. Bara stanna utan att äta någonting." Du vet, så det var så. Och de dricker också alkohol och bla bla så där. Men de andra familjen vi åkte till de var muslimer så det hjälpte oss också att okej. För att vi vill inte göra någonting som vi vill inte göra det. Så det var bra att vi flyttade oss. De var jättebra de andra familjen vi flyttade då. Då stannade vi med dem ett år. Nästan ett, mer än ett år. Tills min mamma. Vad sa du?

Speaker 1 [00:36:37]: Hur gammal var din lillebror då?

Speaker 2 [00:36:39]: Han var, hur gammal var, han var 15, 16.

Speaker 1 [00:36:44]: Och du var?

Speaker 2 [00:36:45]: Jag är äldre än honom fyra år, nästan fyra år.

Speaker 1 [00:36:48]: Så du var 19?

Speaker 2 [00:36:49]: Precis jag var 17, jag var 17 när jag flyttade mig till svensk familj och jag var 18 när jag flyttade mig till den andra familjen. Så vi bodde med dem i mer än ett år tills min mamma kom till Sverige. Då flyttade alla till Göteborg.

Speaker 1 [00:37:08]: För hon kom hit till Göteborg?

Speaker 2 [00:37:08]: Ja precis hon kom direkt till Göteborg så vi flyttade till Göteborg. Vi gick till socialen, då stannade vi i hotellet. Tills socialen hittade en lägenhet åt oss. Och de hittade en lägenhet för oss. Och hotellet som vi stannade i det var i Masthuggstorget.

Speaker 1 [00:37:29]: Jaha.

Speaker 2 [00:37:29]: När jag bodde i Masthuggstorget jag menade det var där.

Speaker 1 [00:37:31]: Jaha.

Speaker 2 [00:37:31]: Och lägenheten den där som socialen hittade är här i Frölunda Torg. Så, ja.

Speaker 1 [00:37:39]: Ja, okej, då förstår jag.

Speaker 2 [00:37:39]: Så nu bor jag här. Yes, så det är så.

Speaker 1 [00:37:45]: Men du, vi pratade om att du hade hört om att Biskopsgården var

oroligt och att det hade hänt grejer här, vi kom in på i Syrien var det ju krig så det var ju ännu värre, men märker du av någonting av oroligheterna här förutom det här man brände bilar?

Speaker 2 [00:38:03]: Här i Frölunda menar du?

Speaker 1 [00:38:04]: Ja, för det finns ju gäng här också.

Speaker 2 [00:38:07]: Ja, men jag för mig, jag aldrig sett någonting. Jag har bott här för ett år men det bara endast grej jag ser det var de bilarna de bombade. Det var bara det. Det här är jättefint ställe för alla gillar varandra och pratar med varandra, de hälsar på varandra och det är bra sak tycker jag.

Speaker 1 [00:38:30]: Ja okej.

Speaker 2 [00:38:31]: Ja och massa svenskar som bor här också. Det är bra så man kan bli kontakt eller bli samlas till svensk samhälle.

Speaker 1 [00:38:40]: Det här är ganska blandat tror jag.

Speaker 2 [00:38:42]: Men det är massa som är svenskar som bor här i min byggnad, det är jätte massa folk från Sverige. Du vet de är svenskar.

Speaker 1 [00:38:51]: För Tynnered ligger ju i närheten. Och där är det tydligen annorlunda.

Speaker 2 [00:38:55]: Jag vet inte, jag var bara en gång i Tynnered så jag vet inte om Tynnered mycket.

Speaker 1 [00:39:00]: Men för det människor brukar prata om det är att man vill ha just den här blandningen.

Speaker 2 [00:39:06]: Ja, just det.

Speaker 1 [00:39:06]: Alltså inte bara, vissa förorter är det liksom bara invandrare av olika slag och andra är det bara svenskar. Men just att det finns det här att man möts.

Speaker 2 [00:39:16]: Det stämmer det.

Speaker 1 [00:39:17]: Din lillebror vad går han i skolan?

Speaker 2 [00:39:19]: Han går med mig i samma skola.

Speaker 1 [00:39:21]: Han går i Angered också.

Speaker 2 [00:39:22]: Angered's gymnasium men olika nivå bara. För han läser gymnasiet och för mig jag läser bara svenska. SAS tre som sagt.

Speaker 1 [00:39:32]: Ja det verkar som du trivs bra här i Västra Frölunda.

Speaker 2 [00:39:35]: Det, jag trivs här, för att jag har 12 000 kvadrat här, jag har studio här jag har min dröm. Om jag har inte det här stället då är jag "åh det är bättre att döda mig själv då"

Speaker 1 [00:39:49]: Nej.

Speaker 2 [00:39:50]: För det här är min dröm alltså, det är jättetråkigt om jag bara sitter hemma eller jag går på jobbet eller men här jag gör min dröm.

Speaker 1 [00:39:59]: Okej.

Speaker 2 [00:39:59]: Så jag är jätteglad att jag har en plats och sånt här.

Speaker 1 [00:40:01]: Är du mycket här på 1200 kvadrat?

Speaker 2 [00:40:02]: Varje dag.

Speaker 1 [00:40:04]: Aha.

Speaker 2 [00:40:04]: Jag svär på Gud, jag träffar dem mer än jag träffar min familj. Så jag är här varje dag, minst minst fem timmar, minst. Och varje dag.

Speaker 1 [00:40:12]: Är det väldigt många olika slags människor som kommer hit, är det...?

Speaker 2 [00:40:19]: Ja det är så precis. De är olika, det kommer vuxna hit, det kommer ungdomar hit. Jag har också massa kompisar här. Men du vet jag är vuxen jag kom hit. Jag var 19 och det var sista du vet att om jag ska registrera mig då jag kan inte bli medlem.

Speaker 1 [00:40:44]: Aha.

Speaker 2 [00:40:44]: Men jag registrera mig. Om jag blir 20 till exempel då kan jag inte registrera mig om jag blir lite vuxen. Så jag var lite lycklig eller vad heter det, lucky.

Speaker 1 [00:40:53]: För det verkar ju som att det händer väldigt mycket det skulle vara disko och det är boxning och det är.

Speaker 2 [00:40:58]: Precis,

Speaker 1 [00:41:00]: Media och det är...

Speaker 2 [00:41:01]: Precis här i 1200 vi har massa olika grejer, till exempel jag jobbar här på mediarummet. Och vi skapar musik och vi skapar musikvideos du vet, filmer och sånt. Och vi har en studio för att spela in musik där nere.

Speaker 1 [00:41:17]: Okej.

Speaker 2 [00:41:19]: Och idag, ikväll kommer vi ha en disco här för ungdomar och imorgon kommer vi ha event för kpop girls.

Speaker 1 [00:41:26]: Ja okej.

Speaker 2 [00:41:26]: De dansar alltså koreansk musik. De är jättefina. De är jätteduktiga och så här. Så imorgon jag har en uppgift och det är min första riktiga uppgift och det är att jag ska göra en film imorgon om vad handlar det om. Vad finns där, vad kommer vi göra. En film om sånt. Och det är bara jag som så de sa till mig, "Det är du som ska göra det. Om du gör inte det då ska bli lite problem." För de vill visa folk vad händer och det jag brukar ha en annan person som gör det fast jag är assistent. Men nu är det jag som ska filma du vet. Så det är...

Speaker 1 [00:42:12]: Utmaning.

Speaker 2 [00:42:12]: Precis, jag har ansvaret för det. Så jag måste göra bra professionellt jobb.

Speaker 1 [00:42:21]: Vad, är det något som du inte tycker är bra med Göteborg.

Speaker 2 [00:42:27]: Det jag inte tycker det bra med Göteborg, som jag inte tycker det är bra med Göteborg, alltså det finns någonting faktiskt.

Speaker 1 [00:42:35]: Ja.

Speaker 2 [00:42:35]: Och det är i stan. I Brunnsparken finns massa, massa, massa människor som säljer droger man ser du vet.

Speaker 1 [00:42:45]: Okej.

Speaker 2 [00:42:45]: I man hör ibland också att det är massa som säljer droger och sånt där. Men jag har aldrig sett. Jag bara hör. Så om Göteborg vill bli en säkrare plats bättre plats så vi måste, vi måste vad heter det solve this problem vad heter det?

Speaker 1 [00:43:03]: Lösa.

Speaker 2 [00:43:03]: Lösa det här problemet för att kunna bli säkrare så att alla folk kan gå till Brunnsparken i natten eller närsomhelst du vet. Bara så, ja.

Speaker 1 [00:43:15]: Folk säger lite olika saker. En del, någon tycker att hela den Östra... Nordstan, Femman och allting att några säger de tycker det känns jättebra och andra säger att de är väldigt otrygga där. Och även Brunnsparken då. Och centralstationen är också de tycker olika om det.

Speaker 2 [00:43:39]: Precis, det är så. Men för mig, det är bra till sist, jag är inte otrygg för mig jag trivs iallafall. Du vet, ja, men jag menar för andra folk, inte svenskar kanske men de som kommer på besök i Sverige eller besöker Göteborg, så vi måste visa dem att Göteborg är

bäst plats för att komma. Därför tycker jag om vi löser alla problem som finns. Och det är en av dem.

Speaker 1 [00:44:06]: Ett av dem. Är det något annat som inte är bra i Göteborg?

Speaker 2 [00:44:09]: Ah, jag har ingenting i huvudet just nu.

Speaker 1 [00:44:12]: Om man ser vädret brukar folk prata om.

Speaker 2 [00:44:15]: Vädret? Ja det är alltid, inte bara Göteborg, i Sverige. Det alltid är kallt här. [skratt] Alltid så, men nej inte problem för jag har bra kläder. Om man har bra kläder då finns inget kallt du vet.

Speaker 1 [00:44:32]: Jag tänker ändå det måste vara annorlunda mot Syrien?

Speaker 2 [00:44:35]: Ja, nej, ja alltså kolla här i Sverige och Göteborg är jättekallt men i Syrien det är jättevarmt. Så det är bara jättevarmt och jättekallt, det finns, jag aldrig hittat denna plats som är i mitten du vet, som är random. Ja livet.

Speaker 1 [00:44:55]: Men jag tänker att det måste ändå varit ganska, alltså Damaskus är en väldigt stor stad.

Speaker 2 [00:45:00]: Ja, det är väldigt stort.

Speaker 1 [00:45:02]: Vad tänker du om Göteborg då?

Speaker 2 [00:45:02]: Det är som Göteborg. Jag tror Damaskus är lika med Göteborg.

Speaker 1 [00:45:07]: Ja.

Speaker 2 [00:45:07]: Med stor, jag tror det, ja det var sju år jag inte varit där. Och det var sju år jag inte träffat min pappa också. Ja, så det är så.

Speaker 1 [00:45:22]: Känner du dig som göteborgare?

Speaker 2 [00:45:23]: Känner jag om jag är som göteborgare?

Speaker 1 [00:45:27]: Ja, är du göteborgare?

Speaker 2 [00:45:28]: Jag älskar Göteborg det är klart men det är folk som säger, eller att svenskar, eller göteborgare som säger att om jag I deserve to be a göteborgare.

Speaker 1 [00:45:38]: Ja.

Speaker 2 [00:45:38]: Det är de som är riktiga göteborgare som säger om jag är så. Men för mig jag älskar Göteborg.

Speaker 1 [00:45:44]: Ja.

Speaker 2 [00:45:44]: Jag älskar Sverige.

Speaker 1 [00:45:46]: Vad är en göteborgare?

Speaker 2 [00:45:48]: Vad sa du?

Speaker 1 [00:45:49]: Vad är en göteborgare?

Speaker 2 [00:45:50]: Jag är inte säkert, men jag tror det är de som är född här.

Speaker 1 [00:45:55]: Okej.

Speaker 2 [00:45:55]: Och bott hela livet här, då är de absolut göteborgare. Men jag har bara bott här ett år så jag vet inte om jag kan kallas för en göteborgare, men jag vill kalla mig göteborgare.

Speaker 1 [00:46:06]: Det bestämmer du väl själv.

Speaker 2 [00:46:06]: Jag vill.

Speaker 1 [00:46:08]: Du vill.

Speaker 2 [00:46:08]: Jag vill.

Speaker 1 [00:46:09]: Gör det då.

Speaker 2 [00:46:09]: Alright.

Speaker 1 [00:46:12]: Jag ska säga att mer än hälften av människorna som bor i Göteborg är inte födda här.

Speaker 2 [00:46:18]: Alltså? Alright, då jag vill bli göteborgare.

Speaker 1 [00:46:21]: Och utav de som är födda i Göteborg, ungefär 45 procent, ungefär, ungefär 30 procent har flyttat hit från andra platser i Sverige och ungefär 25 procent har flyttat från andra länder. Så att inte ens hälften av de som bor i Göteborg är infödda göteborgare.

Speaker 2 [00:46:41]: Okej, då måste jag kallas för göteborgare.

Speaker 1 [00:46:45]: Men det är också hur man känner sig.

Speaker 2 [00:46:48]: Jag känner mig som en göteborgare.

Speaker 1 [00:46:49]: Du känner dig, ja men då så då är du det.

Speaker 2 [00:46:51]: Jag ska göra mitt allt för jag vill säga i framtiden när man frågar mig, "Varifrån kommer du?" Då vill jag säga, jag kommer från Göteborg.

Speaker 1 [00:46:58]: Tänker du stanna här?

Speaker 2 [00:46:59]: Yes, jag tänker stanna här.

Speaker 1 [00:47:01]: Bilda familj och sånt?

Speaker 2 [00:47:03]: Nej, jag vet inte, inte säkert, om jag hittar en bra tjej. Ja men jag tänker, jag vet inte om jag kan, jag ska stanna här hela livet eller inte. Men jag vill just nu men jag vet inte imorgon vad jag tänker.

Speaker 1 [00:47:17]: Nej nej.

Speaker 2 [00:47:18]: Kanske om jag hittar bra jobb jag flyttar utomlands, du vet man måste också leta. Du vet som sagt jag vill gå till Hollywood någon dag.

Speaker 1 [00:47:26]: Just det du skulle till Hollywood också.

Speaker 2 [00:47:27]: Just en tid kanske du vet. Men jag ska alltid säga jag är göteborgare. Jag vill alltid säga till folk, "Jag kommer från Göteborg." Men originalet jag kommer från Syrien, första plats, jag kan inte bara säga "Jag är svensk men jag kommer från Syrien men från Göteborg också."

Speaker 1 [00:47:44]: Det är väl mer och mer vanligt att människor har flyttat på sig. Alltså världen är ju global på ett annat sätt om mycket flyktingströmmar och allting sånt där. Så det är ju inte konstigt om man är född i ett land och flyttat till ett annat.

Speaker 2 [00:47:59]: Just det.

Speaker 1 [00:48:00]: Jag tror inte det är så ovanligt. Ha, vi ska se, är det någonting så där som du , något speciellt som du vill berätta om? Detta kommer ju sparas för framtiden om hundra år så kan folk

Speaker 2 [00:48:19]: Om hundra år?

Speaker 1 [00:48:19]: gå in och titta på.

Speaker 2 [00:48:22]: Alright så jag ska säga någonting till den personen som ska lyssna på mig efter hundra år. Nu ska bli hundra år gammal, så jag vill säga jag har haft ett bra liv och ett farligt liv men man måste alltid kämpa på. Du kom inte aldrig ge upp, för alltid det kommer att finnas massa grejer stoppa på din väg du vet vad jag menar. Så jag vill säga att alltid kämpa på. Alltid kanske idag du kommer inte alltså kunna att stå på vad kallas det för, you cannot stand on your feet today but you will be imorgon you know tomorrow.

Speaker 1 [00:49:05]: Du står på fötter, stå på egna ben.

Speaker 2 [00:49:09]: Idag, alltså kanske idag du kan inte du känner, att du är lite weak

Speaker 1 [00:49:16]: Lite svag.

Speaker 2 [00:49:16]: Lite svag men jag lovar dig om du bara kämpar på imorgon, och överimorgon och nästa vecka om ett år då kommer bli jättestark, jag lovar dig. Så bara kämpa på, lycka till, jag önskar dig ett bra liv, jag är Nedal och jag är 100 år gammal. Ah.

Speaker 1 [00:49:37]: Ja okej.

Speaker 2 [00:49:39]: Nice, jag gillar liksom att prata med någon så efter ett år.

Speaker 1 [00:49:44]: Jag ska se att jag tror inte jag har glömt något här jag ska kolla. Nej, alltså det är om du vill säga något mer om Göteborg något du tänker på om stans utveckling eller olika stadsdelarna, eller något du vill lägga till?

Speaker 2 [00:50:11]: Jag vill bara säga att Göteborg har jättelätt och enkel transport.

Speaker 1 [00:50:19]: Ja.

Speaker 2 [00:50:19]: Man kan flytta, du vet vi måste betala, en del gör det. Jag vet vi måste göra det. Men tro mig gör det du kan bara komma till Göteborg och bara flytta dig var du vill gratis jag lovar. Jag går till min skola, jag fick inget kort, för jag blir 21 just nu. Så jag bara flytta mig gratis. En gång alltså kontrollen kom till mig och sa, "Var är din kort." jag sa "Jag har inget kort." "Ja, okej men gör inte det nästa gång. Vi ska förlåta dig nu." "Tack så mycket, tack så mycket."

Speaker 1 [00:50:52]: Men du tycker att det fungerar bra med kollektivtrafiken, med spårvagnarna och bussarna?

Speaker 2 [00:50:57]: Ja det funkar bra, men de är jättedyra alltså.

Speaker 1 [00:51:01]: Ja, det är de.

Speaker 2 [00:51:01]: Om man vill köpa ett kort om my God, man betalar sex, sju hundra för en månad eller någonting. Så det är dyrt.

Speaker 1 [00:51:09]: Det är en sak som många människor pratar om det är att man tycker det är besvärligt att köra bil i stan.

Speaker 2 [00:51:15]: Jag har aldrig kört. Jag jobbar nu i äldreboende för jag vill få ett körkort. Så jag vet inte om bilarna och hur det fungerar där. För att jag kan inte köra, jag har inte körkort.

Speaker 1 [00:51:30]: Okej. Hur tänker du kring det här, det byggs ju väldigt mycket nu, jag

tycker det känns som att hela stan är på gång?

Speaker 2 [00:51:38]: Det är jättebra att de bygger nya byggnader och så och kanske 2022 kommer det bli större Göteborg. Jag är jätteglad för att det kommer vara så. Kanske alla andra människor ska kunna få lägenheter och jobb och vad som gäller. Så det är bra stig man kan göra. Tycker jag, det är bra. Bra gjort Göteborgs stad.

Speaker 1 [00:52:09]: Ja, men då tror jag att vi ger oss. Jättebra, tack ska du ha.

Speaker 2 [00:52:15]: Tack själv!

[bandningen slutar]